

'Vintergatan' ja tiernapojat

Voisin melkein laulaa, että Sonja lunta laa-pioi. Tuntui pyhäiltana erään pikkujoulun jälkeen — oman talon, Kirjolan väen, onnistuneen pukkipirskeen muuten, että eräs vaihe elämässä päättyi, noin, jos oikein tuntehikkaaksi heittäytyy, romantilisesti.

Oli kerran aika ja siitä on kauan. Ja ihminen oli nuori, jaloistaankin, ei vain sielultaan, niinkuin nykyisin. Katinka eli silloin lyhyen ja ehkä ei niin lyhyenkään kukoistuskautensa ja Asvalttikukassakin tuntui olevan itua, ainakin Appelsiininsiementen lukijain mielestä. Ja vaikkei olisi ollutkaan, niin sopihan soittaa ja tanssia.

Minä pidin kuitenkin enemmän valsseista. Isän huutokaupasta ostama levy, "Vintergatan", oli paras, vaikka oltiinkin aitosuomalaisia. Voisin vaikka vieläkin laulaa, mutta kun latoja että painovirhesellinen voisivat siitä saada hikan, niin olkoon. Muistellaan vain, muuten vain ja valssikumppaneita kait. Muistan senkin, kuinka paljon myöhemmin innostuneena setä Topeliuksen lyriikkaan yritin tutkia onko tämä levy juuri hänen sanoihinsa, hänen kuulun rakkausrunonsa, suomennettuna Linnunrata, sanoihin. Ei se ihan ollut, mutta ainakin minun musiikkisuuteni oli niin suuri, että sävel mukautui melkein justinsa Linnunradankin sanoihin. Se oli muuten pieni sinikantinen, kultakoristeinen ruotsinkielinen opus, Ljungblommor, sellainen, joita nykyinen kirjapainotaito enää ei tunnekaan. Se oli erään ihmisen erään kadun iltalukemista niinkuin samanasuinen Suonion Runoelmatkin.

Mutta tuskinpa nykypolvi tuntee Linnunradan tarinaa yhtä vähän kuin Vintergatanin säveltä. Minulla se oli, mutta ei ole enää. Illalla levy putosi ja pirstoutui, niinkuin tässä elämässä niin paljon pirstoutuu. Minua, nykyminääni, se ei oikeastaan liikuta, sillä minulla on ollut oma linnunratani, joka on loppujen lopuksi kestänyt kulkea päähän asti, ja jokuhan aina tietää, mikä siellä odottaa, mutta sitä valokuvista tuijottavaa unijukkaa, nuoruudenmiestään, se kaihomielisesti kiinnostaa.

Ja kun nyt näin sävelten maailmoissa liikutaan, niin alkuakordiksi pari sanaa taas hyville oululaisille: kuuluu olevan niin harhaäänisiä Herrooteksia ja muita tiernapoikia kullalla, että pitäisi pitää jonkinlaista karsintaa, antaa joitakin "tiploomeja", jotta ihmiset tottuisivat ottamaan oikeita joukkueita huoneisiinsa ja pojat itse tottuisivat siihen, että mikä katulaulu hyvänsä ei kannata.

Panu.